

ରଥଯାତ୍ରା

ରଥଯାତ୍ରା ହେଉଛି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସବ । ଏହି ରଂଗାରଂଗ ଉତ୍ସବଟି ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜୁନ୍-ଜୁଲାଇ ମାସରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଦେଶବିଦେଶରୁ ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ରଥଯାତ୍ରା ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ । ଜଗତର ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମ, ସଂପ୍ରଦାୟର ଭକ୍ତଗଣଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆସ୍ଥାନରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ପବିତ୍ର ରଥଯାତ୍ରାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଭକ୍ତଗଣ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣର ପୁଣ୍ୟ ଆହରଣ କରିଥାନ୍ତି ।

‘ସ୍ନାନ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା’ ଏହି ଉତ୍ସବର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ । ଏହି ପବିତ୍ର ଦିବସରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ, ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ର ଏବଂ ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରା ସ୍ନାନବେଦୀ ଭାବରେ ପରିଚିତ ଏକ ଖୋଲା ମଣ୍ଡପରେ ସ୍ନାନ କରିଥାନ୍ତି । ତତ୍ପରେ, ସେମାନେ ୧୫ ଦିନ ପାଇଁ ଅବସର ନିଅନ୍ତି । ତାହା ଅନବସର ନାମରେ ଖ୍ୟାତ । ଅନବସର ପରେ ଦିଅଁମାନେ ବର୍ଷାଦ୍ୟ ଭବ୍ୟ ରୋଷଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରୁ ବାହାରି ନିଜ ନିଜ ରଥରେ ଆସାନ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଏହାପରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରୀତିନୀତି କ୍ରମେ ବହୁପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ‘ରଥଯାତ୍ରା’ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ ।

ବୌଦ୍ଧ, ଜୈନ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ରଥଯାତ୍ରା ସଂପର୍କରେ ତଥ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ତେବେ, ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଥିବା ପ୍ରଚଳିତ ଧାରଣା ବିଶେଷ ଆଦୃତି ଲାଭ କରିପାରିଛି । ପ୍ରଚଳିତ ଧାରଣା ଅନୁଯାୟୀ, ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରକୃତରେ ଓଡ଼ିଶାର ଏକ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ‘ଶବର’ ଦ୍ୱାରା ପୂଜିତ ହେଉଥିଲେ । ମନ୍ଦିରରୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସମୟ ନିମନ୍ତେ ବାହାରକୁ ଆସି ‘ପତିତ’ମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏହି ରଥଯାତ୍ରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ, ଭ୍ରାତା ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ର ଓ ଭଉଣୀ ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କ ସୁସଜ୍ଜିତ ରଥଗୁଡ଼ିକ ହଜାର ହଜାର ଭକ୍ତଗଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ସିଂହଦ୍ୱାରଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୩ କି.ମି. ଦୂର ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିର ନିକଟକୁ ଚାଣି ଚାଣି ନିଆଯାଇଥାଏ । ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିରରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଓ ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କ ସପ୍ତଦିନ ବ୍ୟାପୀ ରହଣୀ ହୁଏ ।

ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ପୁରୀ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡରେ ଦର୍ଶନାଭିଳାଷୀମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ଏହି ସୁସଜ୍ଜିତ ରଥଗୁଡ଼ିକ ଆଗେଇଯାଇଥାଏ ସେତେବେଳେ ପରିବେଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ରମୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଗେରୁଆ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନପୂର୍ବକ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ତଥା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ଭକ୍ତି ନୈବେଦ୍ୟ ବାଢ଼ି ଝାଞ୍ଜ ଓ ମୃଦଙ୍ଗ ତାଳେତାଳେ ବିଦେଶୀ ଭକ୍ତମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ନୃତ୍ୟ ଓ ଭକ୍ତି ସଂଗୀତ ବାସ୍ତବିକ ଆନନ୍ଦଦାୟକ ।

ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ, ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ର ଓ ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରା ନବମ ଦିବସରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଥାନ୍ତି, ତାହା ‘ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା’ ରୂପେ ସର୍ବଜନବିଦିତ ।

‘ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିରରେ ସପ୍ତଦିନ ବ୍ୟାପୀ ରହଣୀ ସାରି ଦଶମ ଦିବସ ତଥା ଆଷାଢ଼ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କର ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିଥାନ୍ତି । ରଥଯାତ୍ରା ପରି ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା ସମାନ ରୀତିନୀତି ପୂର୍ବକ ସମାପନ ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ରଙ୍କ ରଥ ପ୍ରଥମେ ଚଳମାନ ହୁଅନ୍ତି, ତତ୍ପରେ ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରା ଓ ଶେଷରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଭିମୁଖେ ଗତି କରେ । ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା କାଳରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମାଉସୀ ମା’ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଅର୍ଦ୍ଧାସନୀ ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ କିଛି ସମୟ ନିମନ୍ତେ ଅଟକିଯାଆନ୍ତି । ସେଠାରେ ମାଉସୀ ମା’ କ୍ଷୀର ପୋତପିଠା ଭୋଗ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି ।

ହଜାର ହଜାର ଭକ୍ତଙ୍କ ମେଳରେ ଚଣାଯାଉଥିବା ରଥଗୁଡ଼ିକ ବାହୁଡ଼ା ଦିବସର ବିଳମ୍ବିତ ଅପରାହ୍ଣରେ ସିଂହଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖରେ ପହଂଚେ । ପରଦିନ ବଡ଼ ଏକାଦଶୀରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ, ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ର ଓ ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଆଭୂଷଣରେ ଅଳଂକୃତ ହୋଇଥାନ୍ତି, ଏହା ‘ସୁନାବେଶ’ ରୂପେ ଜଣାଶୁଣା । ଦ୍ୱାଦଶୀ ଦିନ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ରତ୍ନ ସିଂହାସନକୁ ପହଞ୍ଚି ଶୈଳୀରେ ବିଜେ କରନ୍ତି । ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ, ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ର ଓ ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କ ରତ୍ନ ସିଂହାସନ ବିଜେ ପରେ ଏହି ପବିତ୍ର ରଥଯାତ୍ରା ସମାପନ ହୋଇଥାଏ ।

ରଥ

ରଥର କଳସ ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରତିବର୍ଷ ତିନି ରଥ ନୂତନ ଭାବେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାଏ । ୧୪ ଜଣ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେବତା, ସାରଥୀ ଏବଂ ଅଶ୍ୱ । ୧୦୭୨ ଖଣ୍ଡ କାଠ ଗଣ୍ଡି (ଫାଶୀ, ଧଉରା, ମଇ, ସିମିଳି) ଦଶପଲ୍ଲୀ ଓ ରଣପୁର ଜଙ୍ଗଲରୁ ସଂଗୃହୀତ ହୁଏ । ପାଖାପାଖି ୧୨୫ ଜଣ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ବଜେଇ (ସହାୟତାକାରୀଙ୍କ ସମେତ) ଶ୍ରୀନଥର ସମ୍ମୁଖରେ ୫୮ ଦିନ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ଓ ତିନିଗୋଟି ରଥର ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ୨,୧୮୮ ଖଣ୍ଡ କାଠ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟାରୁ ରଥ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟର ଶୁଭାରମ୍ଭ ହୁଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ରଥର ନୂତନ ତଥା ଉତ୍କଳ କପଡ଼ାରେ ଆବରଣ ହୁଏ । ହାରାହାରି ୧,୦୯୦ ମିଟର କପଡ଼ା ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ରଥଗୁଡ଼ିକ ଚାରିଗୋଟି ଲମ୍ବା ତଥା ଶକ୍ତ ଦଉଡ଼ି (ପ୍ରତ୍ୟେକ ୨୪୦-୨୫୦’ ୮” ବ୍ୟାସ ବିଶିଷ୍ଟ) ରେ ବନ୍ଧା ଯାଇଥାଏ, ଯାହାଫଳରେ ଏହାକୁ ଚାଣିବାରେ ଭକ୍ତଗଣଙ୍କୁ ସହଜ ହୋଇଥାଏ । କେରଳ କତା ନିଗମ ଏହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ନିର୍ମିତ ନଡ଼ିଆ କତା ଦଉଡ଼ି ଯୋଗାଇଥାଏ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବାକୁ ଥିବା ଲୁହା କଣ୍ଟା, କ୍ଲାମ୍ପ ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ଥାନୀୟ କମାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଳବେଦୀ ନିକଟରେ ଦେଶୀୟ ପଦ୍ଧତିରେ ତିଆରି କରାଯାଏ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଏକ ମାସ ସମୟ ଲାଗେ । ରଥଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ମାଣ ଶୈଳୀ ଏହାକୁ ସୁଦୃଢ଼ ତଥା ମଜଭୁତ୍ କରିଥାଏ । ରଥଗୁଡ଼ିକର (ତକ ଉପର) ନିର୍ମାଣରେ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ୧୮ଗୋଟି ଖମ୍ବ ଓ ଏହାର ଛାତ ଥାଏ ଯାହା ଭୂଇଁ, ପୋଟଳ, ପାରାଭାତି ଇତ୍ୟାଦି ନାମରେ ଜଣା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ରଥରେ କାଷ୍ଠ ନିର୍ମିତ ନଅ ପାର୍ଶ୍ୱଦେବତା, ଦୁଇ ଜଣ ଦ୍ୱାରପାଳ ଏବଂ ଜଣେ ସାରଥୀ ଓ ଧ୍ୱଜ ଦେବତା ବିଜେ କରିଥାନ୍ତି ।

ରଥ ବର୍ଣ୍ଣନା

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥ-ନନ୍ଦିଘୋଷ/ଗରୁଡ଼ଧ୍ୱଜ/କପିଧ୍ୱଜ

ଚକର ସଂଖ୍ୟା	-	୧୭
ବ୍ୟବହୃତ ସମୁଦାୟ କାଠ ଖଣ୍ଡ	-	୮୩୨
ଉଚ୍ଚତା	-	୧୩'.୫ମି.
ଲମ୍ବା ଓ ଓସାର	-	୩୪'.୬" X ୩୪'.୬"

ଆବରଣ	-	ଲାଲ୍, ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର କପଡ଼ା
ରଥ ରକ୍ଷକ	-	ଗରୁଡ଼
ସାରଥୀଙ୍କ ନାମ	-	ଡାହୁକ
ଧ୍ୱଜା	-	ତ୍ରେଲୋକ୍ୟମୋହିନୀ
ଅଶ୍ୱ	-	ଶଙ୍ଖ, ବାଳହକ, ଶ୍ୱେତ, ହରିତାଶ୍ୱ
ଦଉଡ଼ି	-	ଶଙ୍ଖଚୁଡ଼
ଅଧିଷ୍ଠିତ ନବ ଦେବତା	-	(୧) ବରାହ, (୨) ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ, (୩) କୃଷ୍ଣ, ଗୋପୀକୃଷ୍ଣ, (୪) ନୃସିଂହ, (୫) ରାମ, (୬) ନାରାୟଣ, (୭) ତ୍ରିବିକ୍ରମ, (୮) ହନୁମାନ ଏବଂ (୯) ରୁଦ୍ର

ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ରଙ୍କ ରଥ-ତାଳଧ୍ୱଜ

ଚକର ସଂଖ୍ୟା	-	୧୪
ବ୍ୟବହୃତ ସମୁଦାୟ କାଠ ଖଣ୍ଡ	-	୭୬୩
ଉଚ୍ଚତା	-	୧୩'.୨ମି.
ଲମ୍ବା ଓ ଓସାର	-	୩୩' X ୩୩'
ଆବରଣ	-	ଲାଲ୍, ନୀଳ ସବୁଜ ରଙ୍ଗର କପଡ଼ା
ରଥ ରକ୍ଷକ	-	ବାସୁଦେବ
ସାରଥୀଙ୍କ ନାମ	-	ମାତଳୀ
ଧ୍ୱଜା	-	ଉତ୍ତନି
ଅଶ୍ୱ	-	ତୀବ୍ର, ଘୋର, ଦୀର୍ଘଶ୍ରମ, ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣନାଭ
ଦଉଡ଼ି	-	ବାସୁକୀ
ଅଧିଷ୍ଠିତ ନବ ଦେବତା	-	(୧) ଗଣେଶ, (୨) କାର୍ତ୍ତିକେୟ, (୩) ସର୍ବମଙ୍ଗଳା, (୪) ପ୍ରଳୟାରୀ, (୫) ହତୟୁଜ, (୬) ମୃତ୍ୟୁଜଂୟ, (୭) ନଟୟର, (୮) ମୁକ୍ତେଶ୍ୱର ଏବଂ (୯) ଶେଷଦେବ

ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କ ରଥ-ଦର୍ପଦଳନ/ପଦ୍ମଧ୍ୱଜ

ଚକର ସଂଖ୍ୟା	-	୧୨
ବ୍ୟବହୃତ ସମୁଦାୟ କାଠ ଖଣ୍ଡ	-	୫୯୩
ଉଚ୍ଚତା	-	୧୨'.୯ମି.
ଲମ୍ବା ଓ ଓସାର	-	୩୧'.୬" X ୩୧'.୬"
ଆବରଣ	-	ଲାଲ୍, କଳା ରଙ୍ଗର କପଡ଼ା
ରଥ ରକ୍ଷକ	-	ଜୟଦୁର୍ଗା
ସାରଥୀଙ୍କ ନାମ	-	ଅର୍ଜୁନ
ଧ୍ୱଜା	-	ନାଦୟିକା
ଅଶ୍ୱ	-	ରୋଚିକା, ମୋଚିକା, ଜିତା, ଅପରାଜିତା,
ଦଉଡ଼ି	-	ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଚୁଡ଼
ଅଧିଷ୍ଠିତ ନବ ଦେବତା	-	(୧) ଚଣ୍ଡି, (୨) ଚାମୁଣ୍ଡା, (୩) ଉଗ୍ରତାରା, (୪) ବନଦୁର୍ଗା, (୫) ଶୂଳଦୁର୍ଗା, (୬) ବରାହୀ, (୭) ଶ୍ୟାମାକାଳୀ, (୮) ମଙ୍ଗଳା ଏବଂ (୯) ବିମଳା ।

